

om en 8 Timers Arbejdsdag uden nogen som helst Angivelse af Arbejdslønnen, og uden at der tales et Ord om Forholdet til Udlandet. Hvad Duffet om en 8 Timers Arbejdsdag i England angaar, kunne vi hurtigt blive færdige. Der foresligger der hverken nogen Lov eller noget Forslag til Lov derom. Hvad enten Ministeriet har heddet Gladstone eller Salisbury, har Svaret bestandig været det samme, nemlig dette: Vi kunne ikke tænke os, at den britiske Regering kunde samtykke i at indskrænke den voksne mandlige Arbejders Arbejdstid, medmindre man samtidig sikrede ham, at han ved det paagældende Arbejde i den kortere Tid kunde erhverve sig det nødvendige Udkomme. Saaledes har det lydt, og jeg er overbevist om, at det fremdeles vil komme til at lyde saaledes, uagtet der ikke er noget Land, der kunde have saa stor Fordel af den 8 Timers Arbejdsdag som England, hvis den blev international. Værd den international, kunde de andre Lande nemlig „passe sammen“ med Hensyn til deres Industri; en engelsk Arbejder i de store Eksportvirksomheder udretter nemlig i 8 Timer lige saa meget som en Fastlandsarbejder i 10—12 Timer. Hvis England derfor kunde saa de andre Lande til at fastslaa den 8-Timers Arbejdsdag, skulde vi snart se, at der blev ikke noget overdrevent stort Arbejde for de arbejdsløse, der nu findes. Man vilde ikke en Gang kunne beskæftige dem, som man nu har i Arbejde, thi Englands og Udlandets Konkurrence vilde virke aldeles ødelæggende; alligevel har det fra de Herrer Side hidtil været anset for en Betingelse, at man maatte naa til en international Ordning af dette Forhold. Statistikken har søgt at udregne de forskellige Landes Arbejders Udbyttesevne, sætter man Engländerens til 100 — forskellige Videnskabsmænd have undersøgt det og ere komne til ret samstemmende Resultater — maa vi sætte den franske og den belgiske Arbejders til omkring 80, og Arbejdernes i andre Lande — saa vidt jeg husker vort Land deriblandt — til omkring 70. Den bekendte Thomas Brassey har udtalt, at en engelsk Arbejder udretter i 10 Timer det samme som to russiske Arbejdere i 16 Timer her! Det vil altsaa let kunne ses, naar man sætter en ensartet Arbejdstid ved Lov i de forskellige Lande; hvad Resultatet da vilde blive. Man har endvidere udregnet f. Eks. en hollandsk Vævers Arbejdssevne i Forhold til en engelsk Væver, og fundet, at den engelske Væver slaar 140 Slag i Minuttet med Væverstykten, medens den hollandske kun slaar 100, hvilket altsaa

vil sige, at den engelske Væver i 10 Timer udretter det samme Arbejde som den hollandske i 14. Holland konkurrerer nu just med England paa det paagældende Omraade, og i Holland kæmper man for at holde England Stangen; derfor arbejder man 12—14 Timer. Sil Englands Vævere nu ens Arbejdstid med disse hollandske Vævere, og sil England Arbejdstiden sat til 8 Timer, vilde det for Holland betyde dobbelt Besætning og dobbelte Udgifter, og den hollandske Industri var selvfølgelig færdig. Det er ikke Arbejdstiden, der er det afgørende med Hensyn til Arbejdslønnen, det er Arbejdsudbyttet, den Rigdom, der kommer ud af Arbejdet. Arbejdsudbyttet er tillige afhængigt af ganske andre Faktorer; der er foruden Arbejdstiden Arbejdernes Ernæring, klimatiske Forhold, Arbejdernes Dydighed, Maskinernes Godhed og Udbilling. Den internationale 8-Timers Arbejdsdag tror jeg ganske sikkert ikke vil komme. Det har dog, som anført, fra de Herrer Side, fra Socialdemokratiets Side, stadigt været hævdet, at de 8 Timer kun kunde lade sig gennemføre som international Forholdsregel; ikke desto mindre foreslaa de dem nu med Haab om Arbejdslønnens Opretholdelse for vort lille Land, som i Konkurrencen vil blive det allersvageste og have den allermindste Modstandsevne. Jeg mener, at hvis Arbejdslønnen forblev lige saa høj med den 8 Timers Arbejdsdag som med den 10 Timers, og vi i det Haab vedtage denne Lov, vilde der blive et saadant Tilbud af Arbejdskraft, at de Herrer aldrig nogen Sinde herhjemme have set Magen dertil. Hvis man i Industri og Haandværk og for Fremtiden for 8 Timer kunde sikre sig samme Betaling som for 10 Timer, da skulde De se Folk i Skarer komme fra Stagen til Kongeaen, fra Ost og Vest til disse Industrier og Virksomheder for at saa Del i disse Goder, hvis man ikke spærrede Vejene. Har der tidligere været klaget over, at der fandt en Vandring Sted fra Landbruget til Industrien, vilde denne Klage blive ganske anderledes berettiget, dersom man virkelig kunde opnaa dette. Jeg for mit Vedkommende saa naturligvis gerne, at Arbejderne for den kortere Arbejdstid sil lige saa stor eller endnu større Løn end for den længere Tid. Men kan man ikke opnaa dette, bliver altsaa Arbejdslønnen som Regel reduceret i Forhold til Arbejdstidens Længde, vil det slet ikke sige andet, end at de nyværende Arbejdere, som økonomisk kunne klare sig saa nogenlunde med det 10 Timers Arbejde og den Løn, de saa derfor, komme til at afgive $\frac{1}{5}$ af denne Løn til dem, der staa uden for